

den østerrigste Eskadre, stod et Skib i Brand og forfulgte det ind under Helgoland, men da han kom en halv Mil ind under Helgoland, holdt han inde med Forsølgelsen, og det blev bebrejdet ham her hjemme, at han ikke havde sat alle Hensyn til Side og entret Østerrigeren. Det var dog vist fuldt ud korrekt, hvad der skete der, thi hvis han havde ført det østerrigste Skib som Prise hertil, vilde otte Dage efter en engelst Eskadre være mødt her og have forlangt udliveret under al Hønhæder det Skib, som var taget paa engelst Grund, foruden Erstatningskrav. Men medens man selvfølgelig over for en Magt som England agter den neutrale Grænse, saa snart man kommer ind paa den, vil der neppe være Tale om, at Stormagter, som førte Krig i vore Farvande, paa den Maade vilde respektere vore Grænser. I Tilfælde f. Eks. af en Kamp imellem tyske og franske Skibe, hvor det franske Skib flygtede ind og søgte Tilflugt i een af vore Havne, f. Eks. i Kallundborg Fjord, vilde rimeligvis det sejrende Skib — lad os antage, at det er det tydske — forfølge Fransmanden derind og tage ham der og ikke respektere vore Grænser, og vi vilde da ikke have opretholdt vor Neutralitet, som vi burde, idet vi havde tilladt krigsførende Magter at føre disse Kampe og maatte erobre fjendtlige Skibe inden for vort Lands Højhedsgrense. Overalt, hvor Sligt kan ske, maa der være danske Krigsskibe til Stede. Naar europæiske Stormagter føre Krig og kunne komme i vore Farvande med deres Skibe, er det nødvendigt, at vor Flaade er til Stede overalt, hvor Neutraliteten paa den Maade kan beståes. Thi hvad have de danske Skibe at gøre, naar fremmede Magters Skibe kæmpe under vore Kyster inden for Territorialgrænsen? Da skulde vore Skibe hejsse Parlamentærflag og lægge sig imellem — maatte med Udseende til selv at blive bestudte, men saa opfylde de deres Pligt — og de skulle beskytte det besjærede Skib overalt, hvor det kommer ind paa vort Territorium, men da naturligvis ogsaa afvæbne det, eller i alt Fald hindre, at det igen kan gaa ud og deltage i krigshaandværket. Dette kun for at illustrere de Pligter, der ville påhvile os. Naar vil vi der naturligvis påhvile os den Pligt at forhindre, at krigsførende Skibe løbe ind i vore Havne, reparere og proviantere. Det kan ske overalt, hvor vi have Fjorde og Havne, og overalt har Flaaden den Pligt at forhindre det. Der er jo ingen anden end Flaaden, der kan forhindre det; Fæstningen kan ikke begynde at skyde paa krigsførende Skibe, fordi de komme ind paa vort

Territorium, men Flaaden kan forhindre, at vor Neutralitetsgrænse brydes af de krigsførende Magter. Ogsaa til Vands kan naturligvis vor Neutralitet brydes. Hvis Frankrig eller Rusland eller hvilken som helst anden Magt fører Krig med Tyskland, saa kan den selvfølgelig overskride den slesvigke Grænse fra Sylland. I det Øjeblik, vi ikke forhindre det, have vi tilskudet de Pligter, der påhvile os som neutral Stat. Men vi kunne ikke forhindre det med en Fæstning i Kjøbenhavn, men kun ved Hjælp af Flaaden, ved Hjælp af et levende Værn ved Slesvigs Grænse. Grænsen kan jo overskrides, saa vel fra Sylland ved et Indfald i Slesvig, som af en Hær, der trænges fra Syd, fra Nordtyskland op og søger Tilflugt hos os. I saa Tilfælde er det en Selvfølge, at vor Hær, der skal staa nede ved Grænsen, har den Pligt til at træde imellem de kæmpende Parter, beskytte den retirerende, men og samtidig den Pligt at afvæbne den. Nord fra kan som sagt en russisk-fransk Hær trænge ind i Slesvig, men den maa da altid først gaa i Land paa Syllands Kyst. Det er da vor Flaade, der maa forhindre, saa vel paa Østkysten som ved Esbjerg, at det sker; eller er dette sket, da er det vort levende Værn, Hæren paa den slesvigke Grænse, der skal forhindre, at de fremmede overskride den og trænge ind i Tyskland. Det er en Selvfølge, at selv uden at være allieret med Tyskland staa vi i Tilfælde af en europæisk Krig dog som en Støtte for Tyskland, idet vi ere en neutral Stat, der altsaa er forpligtet og ogsaa vil kunne dække Sønderjyllands Nordgrænse, naar vi opfylde de Pligter, der påhvile os i saa Henseende. Men Tyskland har endnu den Fordel af dette Forhold, at det, saafremt det er i Krig med Stater, hvis Flaade er dets Flaade overlegen, og som kunne blokere dets Havne og fuldstændig tilintetgøre dets Handel, staaer i Forbindelse med vore jydsk Havne ved Jærnbanner, og hele Tysklands Handel kan da, om end med noget Besvær, gaa over vore Havne til stor Fordel for vor Skibsart. Vor Stilling er i saa Henseende saa fordelagtig som muligt, og det vilde være oprørende, om Regeringen vilde gøre Skridt til at borttaste en saa fordelagtig Stilling. Intet Land i Europa staaer saa sikkert og heldigt under Krigs- eventualiteter som vort lille Land; der er derfor ikke det allermindste i de politiske Forhold, der nogen Sinde kan begrunde større Krigsudrustninger fra vor Side. Den Gang vi havde Hertugdømmerne, vare vi nødt til at have baade Angrebs- og Forsvarsvaaben, som der blev sagt forleden